

udvalg kunne træffe forholdsregler med en løsning af dette spørgsmål for øje, idet intet måtte være præjudiceret den dag, revisionskonferencen trådte sammen. Ægypten trak herefter sit forslag om nedsættelsen af det særlige udvalg tilbage.

Under behandlingen i 6. udvalg udgik såvel forslaget om at iværksætte en undersøgelse af pagtens historie som forslaget om at indbyde medlemsstaterne til at fremkomme med deres synspunkter. Fra en række lande blev det stærkt understreget, at de fremsatte forslag alene tog sigte på rent tekniske og proceduremæssige forberedelser til en eventuel ændring af pagten, og en tilslutning til de fremsatte forslag behøvede nødvendigvis ikke at betyde, at man derfor var overbevist om nødvendigheden af en pagtændring.

Østblokken hævdede, at den egentlige årsag til spørgsmålets optagelse på dagsordenen var den, at USA ville søge at indlede en kampagne mod pagtens grundlæggende principper, navnlig vetoretten; iøvrigt mente østblokken, at ethvert forsøg på at ændre pagten ville svække og underminere De Forenede Nationers position.

I et af den danske repræsentant i udvalget, minister Hugo Hergel, fremsat indlæg blev det understreget, at en ændring i det politiske klima og ikke en revision af FN's pagt er forudsætningen for at overvinde de vanskeligheder, som De Forenede Nationer for øjeblikket befinder sig i.

Det endelige resolutionsforslag, der indeholder en opfordring til generalsekretæren om at foranledige en offentliggørelse af endnu ikke offentliggjorte dokumenter fra San Franciscokonferencen og et fuldstændigt indeks over dokumenterne vedrørende denne konference samt en opfordring til generalsekretæren om at udarbejde en oversigt over De Forenede Nationers praksis, blev den 27. november 1953 vedtaget af plenarforsamlingen med 54 stemmer, medens 5 stemte imod (østbloklandene).

3. Overførsel til FN af de af Folkeforbundet i henhold til den internationale slaverikonvention af 25. september 1926 varetagne opgaver.

(Dagsordenens punkt 30).

Plenarforsamlingen vedtog den 23. oktober 1953 med 52 stemmer, herunder de

nordiske lande, medens 6 stemte passivt, at overføre til De Forenede Nationer de af Folkeforbundet i medfør af slaverikonventionen af 25. september 1926 udøvede funktioner.

Under den forud for forslaget vedtagelse i 6. udvalg stedfundne debat fremhævedes det af Belgien og Israel, at slaverikonventionen af 1926 var foreldet, og at der i den seneste tid havde vist sig at bestå andre former for tvangsarbejde end egentligt slaveri, hvorfor man burde have benyttet lejligheden til nu at drøfte samtlige herhenhørende spørgsmål i stedet for at vedtage et forslag om overførelse af den gamle konvention, som blev betegnet som ganske utilfredsstillende.

4. Beretning fra folkeretskommissionen.

(Dagsordenens punkt 53).

Under drøftelserne i 6. udvalg af ovennævnte beretning besluttedes det, at det af kommissionen udarbejdede udkast til en konvention om voldgiftsprocedure på ny skulle tilstilles medlemslandenes regeringer til overvejelse, og at sagen først skulle optages på dagsordenen for plenarforsamlingens 10. samling.

Samtidig besluttede man at henvise kommissionens udkast til regler om den kontinentale sokkel, om fiskeri på det åbne hav og om jurisdiktion i en til søterritoriet grænsende zone til fornyet behandling i folkeretskommissionen i sammenhæng med spørgsmålet om søterritoriet og det åbne hav.

Endelig enedes man om at opfordre folkeretskommissionen til at tage spørgsmålet om staters ansvar op til behandling, såsnart kommissionen finder det tilrådeligt.

I plenarforsamlingens møde den 7. december blev de tre ovennævnte forslag vedtaget med henholdsvis 45, 31 og 36 stemmer, medens henholdsvis ingen, 9 og ingen stemte imod og henholdsvis 6, 10 og 16 stemte passivt. De nordiske lande stemte for forslaget om tilbagesendelse af udkastet til konventionen om voldgiftsprocedure og udsættelse af behandlingen af sagerne om søterritoriet m. v. De nordiske lande stemte passivt ved afstem-